

въсчитава сѣкій гражданинъ, щото да може самъ да бѣде законодатель на себе си. А преди сичко, той искалъ да образова отъ свои тѣ Спартанцы силенъ и воинствененъ народъ, способенъ да надвие сѣкаквы трудности. Самы тѣ обстоятелства изысквали туй: колонія та на спартански тѣ войны съ сила са поселила първоначално въ Пелопонесъ и само чрезъ сила пакъ можала да са удържи средъ едно враждебно народонаселение. Като стража на бойно то поле, Спартанцы тѣ были длъжны постоянно да сѣ готовы срѣщо врагове тѣ си.

Заради туй сичкій тѣ животъ на Спартанцы тѣ былъ посветенъ на война та; ни единъ отъ тѣхъ не са занимавалъ съ земледѣлие или съ другій нѣкой миренъ промыслъ, — съ сичко туй са занимавали Илоты тѣ, кои то, слѣдъ като робы тѣ станѣли собственность на сичко то господарство, были постигнѣты отъ жестока участь. По напредъ господари тѣ малко-много щадѣхъ робы тѣ си за интереса си. а подиръ ввождане то на Ликурговы тѣ законы, смърть та на единъ робъ не была пагуба за никого. Кога то Илоты тѣ зели да са привѣждатъ, Спартанцы тѣ са даже радвали, кога то много отъ тѣхъ погибвали. Въ туй отношеніе колко далечъ отстои Ликурговъ тѣ законъ отъ духа на християнска та любовь, коя то гледа на сички тѣ человекы, като на братья! Ликургъ никакъ не мыслилъ, че скоро подиръ смърть та му, млади тѣ Спартанцы по нѣкога ще ходѣтъ на ловъ противъ Илоты тѣ, тѣй сѣщо какъ то ходѣтъ на сѣрны, и че въ Спарта ще хванѣтъ да хвалѣтъ даже тогозъ, кой то по много убіе такъвзи ловъ.

5.

За да стане добъръ воинъ, спартанскій юноша трѣбало отъ малкъ да претѣриѣва сѣкаквы трудности: цѣлъ день го карали да са упражнява въ тичанье, плаванье и въ хвърлянье. Тѣзи упражненія ставали въ по-едны леки гацицы само; мѣста та за тѣхъ са наричали гимназіи, отъ грѣцка та дума γυμνός — голъ; а въ Аѣины съ